

Το κοινωνικό - οικονομικό και πολιτιστικό περιβάλλον του αλλοδαπού μαθητή στην Ελληνική εκπαίδευση

/ [Πεμπτούσία](#)

Περίληψη

Το σχολείο πρέπει να αμβλύνει τις διαφορές συμβάλλοντας στην κατανόηση εκ μέρους των παιδιών της πολιτισμικής ιδιαιτερότητας των συνανθρώπων τους. Το μάθημα των Θρησκευτικών μπορεί να αποτελέσει δυναμίτιδα στα θεμέλια των σχέσεων μεταξύ πολιτισμικά διαφορετικών μαθητών και να γίνει η γέφυρα της συνάντησής τους.

Όλα τα παιδιά, ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής, εθνικότητας, ως δημιουργήματα του Θεού είναι αδέρφια και έχουν τα ίδια δικαιώματα. Στο νέο περιβάλλον του πλουραλισμού, η χριστιανική θεολογία καλείται να διαλεχτεί δημιουργικά με την πολιτιστική και θρησκευτική ποικιλομορφία του σύγχρονου κόσμου και να προσπεράσει τη μισαλλοδοξία και το φανατισμό.

Συγκρίνοντας και κατανοώντας τη διαφορά που υπάρχει μεταξύ των θεσμών και των πολιτισμών μέσα στην εκπαίδευση και στη μάθηση, ενδεχομένως να αναπτυχθούν μεγαλύτερα επίπεδα ανοχής, αφού οι λαοί θα μάθουν να ζουν μαζί, όχι μόνο στο Ευρωπαϊκό αλλά ακόμα και στο παγκοσμιοποιημένο πλαίσιο. Εάν, μάλιστα, θεωρήσουμε ότι η εκπαίδευση είναι θεσμοθετημένη να προσφέρει συγκεκριμένες ευκαιρίες μάθησης, ενώ η μάθηση είναι ότι μαθαίνεται, δηλαδή η ίδια η γνώση, η οποία ταχύτατα εξελίσσεται, τότε η κοινωνία της μάθησης είναι και τα δύο, εκπαίδευση και γνώση.

Summary

The school should take the differences contributing in the comprehension on behalf of the children of cultural particularity of their fellowmen. The course of Religious can constitute a lot in the foundations of relations between cultural different students and become the bridge of their meeting. All the children, independent colour, race, nationality, as creations of God are brothers and have the same rights.

In the new environment of pluralism, the christian theology is called to be chosen creatively with the cultural and religious diversity of modern world and to overtake the intolerance and the fanaticism

Summary

Comparing and understanding the difference existing among the institutions and the cultures in education and learning, it is possible that a higher tolerance level will be developed, since people will learn to live together not only in the European but also in the international framework. If we consider that education is institutionalized to offer particular learning opportunities whereas learning is what is learnt, in other words the knowledge itself which evolves in a fast pace, then the learning society is both, education and knowledge.

Εισαγωγή

Η μετάλλαξη της ελληνικής κοινωνίας σε πολυπολιτισμική, κάτι το οποίο συντελέστηκε κατά τη διάρκεια της τελευταίας εικοσαετίας, επέφερε σημαντικότερες αλλαγές σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτισμικής ζωής της χώρας.

Ο χαρακτήρας της Εκπαίδευσης πρέπει να καταστεί τελεσίδικα ανθρωπιστικός, ο ρόλος του εκπαιδευτικού καθοριστικός αυτού του μύστη της μαθησιακής διαδικασίας. Είναι δηλαδή αυτός που θα μυήσει το μαθητή στην αξία, ομορφιά και αναγκαιότητα της γνώσης για τη ζωή και για τον ίδιο, βάζοντας έτσι σε κίνηση την επιθυμία της ανακάλυψης της γνώσης του μαθητή. Έτσι λοιπόν η εκπαίδευση ως φορέας διδασκαλίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα η Διαπολιτισμική Εκπαίδευση, έχει ως έργο να προετοιμάσει τους μαθητές ως πολίτες μιας πολυπολιτισμικής κοινωνίας, ενισχύοντας τον αμοιβαίο σεβασμό και την αποδοχή της διαφορετικότητας. Με αυτή την έννοια η Διαπολιτισμική Εκπαίδευση έχει να διαδραματίσει ένα σημαντικό ρόλο στα εκπαιδευτικά συστήματα των ευρωπαϊκών χωρών, όπως αυτό της Ελλάδας, προωθώντας την ομαλή ένταξη μαθητών διαφορετικής εθνικής και πολιτισμικής προέλευσης.

Η διαπολιτισμική εκπαίδευση συνιστά μια σοβαρή δυνατότητα και παρέχει μια ευκαιρία για οργανωτικής και παιδαγωγικής φύσεως αλλαγές, που όλα τα σχολεία έχουν ανάγκη για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν την πολυπολιτισμική πρόκληση της σύγχρονης κοινωνίας. Η επίτευξη αυτού του στόχου απαιτεί μια ιδιαίτερα επίπονη προσπάθεια και τη στενή και δημιουργική συνεργασία πολλών φορέων, όπως της πολιτικής ηγεσίας, των επιστημόνων, των στελεχών της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, των φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης και των γονέων. Οι ραγδαίες αλλαγές που συντελέστηκαν τα τελευταία χρόνια στην παγκόσμια οικονομία και παράλληλα οι πολιτικές εξελίξεις και αλλαγές στις χώρες του ανατολικού συνασπισμού και όχι μόνο, δημιούργησαν μια νέα πραγματικότητα , ένα νέο περιβάλλον δράσης ανθρώπων και κοινωνιών.

(συνεχίζεται)